RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.517 van 18 november 1999
in de zaak A. 84.988/VII-18.717.

In zake : Nicole DAELEMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. DE BROUWERE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bossuytlaan 35

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomende partij :

de b.v.b.a. PHLIPS EN ZONEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. WEYTS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Waalsestraat 34.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nicole DAELEMANS op 25 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 april 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij de beroepen, door derden aangetekend tegen het besluit van 12 november 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke houdende het verlenen van de vergunning aan de b.v.b.a. PHLIPS EN ZONEN GARAGE EN AUTOHANDEL voor het exploiteren van een garage aan de Gistelsteenweg 35 te Varsenare (Jabbeke), gedeeltelijk gegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt aangevuld met bijzondere voorwaarden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BOSSUYT die, loco advocaat C. DE BROUWERE verschijnt voor de verzoekster, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat H. WEYTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Rechtspleging</u>

Overwegende dat de b.v.b.a. PHLIPS EN ZONEN met een verzoekschrift van 15 juli 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. <u>Gegrondheid van de vordering</u>

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie stelt :

Het leefklimaat van de verzoekende partij als huurder en bewoner van het dakappartement in het aanpalende gebouw wordt ernstig verstoord door de aard en de inplanting van de constructie en de bedrijfsactiviteit. De diverse hinderposten zijn reeds ruim uiteengezet in de toelichting bij het middel om aan te tonen dat de kwestieuze inrichting noch bestaanbaar is noch verenigbaar is met het woongebied aldaar.

Het dakappartement waar de verzoekende partij woont is zuid-zuidwestelijk georiënteerd zodat zij bijna de hele dag van de zon kan genieten in een bosrijke omgeving. Na haar dagtaak kan zij in die omgeving volledig tot rust komen. Door de oprichting van het garagecomplex en de aldaar geplande bedrijfsactiviteit zal de verzoekende partij met een

onveilig gevoel door mogelijke gluurderspraktijken worden geconfronteerd, dat stresserend zal werken en nadelige gevolgen zal hebben op de verzoekende partij.

Er zal een schoorsteenuitlaat komen recht ten overstaan van het terras van de verzoekende partij, zodat zij gehouden zal zijn ramen en deuren te sluiten voor de giftige gassen en nooit meer met open ramen zal kunnen slapen, laat staan haar kamers kunnen verluchten.

Daarbij komen nog geur-, reuk- en geluidshinder als gevolg van de verhoogde bedrijfsactiviteit en van de parkeer- en opslagplaatsen met op- en aanrijden, dichtslaande portieren en ronkende motoren.

Het nadeel van de verzoekende partij is gelegen in het visuele beeld van de constructie en in de bedrijvigheid die er zal plaatsvinden.

Gelet op het voorgaande houdt het nadeel zeker een objectief element in, nu de activiteiten op grond van de thans bestreden milieuvergunning een zeer nadelige invloed zullen hebben op de verzoekende partij en haar genot van het dakappartement aanzienlijk zal worden beperkt, zoniet volledig verstoord en teniet zal worden gedaan.

Deze nadelen zijn uiteraard moeilijk of onmogelijk te herstellen. Het nadeel is ook moeilijk te herstellen omdat het moeilijk is de stopzetting te krijgen van een bedrijf in werking. Bij ontstentenis van schorsing van de bestreden vergunning zal het moeilijk zijn de kwestieuze bedrijfsactiviteit nog stil te leggen, zelfs al zou die milieuvergunning later nog worden vernietigd;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt :

De verzoekende partij heeft de basisvergunning nooit in vraag gesteld. Alhoewel de thans bestreden vergunning een verantwoorde sanering betreft van de

bestaande toestand, roept de verzoekende partij toch een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in.

Het voornaamste nadeel lijkt te bestaan in het minder aangenaam te kunnen zonnen, het gevaar voor gluurders en het onveiligheidsgevoel. (Overigens lijkt het moeilijk verenigbaar te zijn enerzijds de hele dag te kunnen zonnen en anderzijds een zware dagtaak te hebben). Dit houdt alleszins geen verband met de uitbating van de inrichting, die los staat van de constructie. Deze laatste vormt het voorwerp van de bouwvergunning, die voor de Raad van State is bestreden.

Wel moeten de effecten van de bestreden vergunning worden beoordeeld. Hierbij gaat het om een bedrijf met slechts enkele rubrieken van klasse 2 die zeker geen overdreven milieuhinder veroorzaken. De uitbating brengt geen onaanvaardbare geur- of lawaaihinder met zich mee en de veiligheid van de woonomgeving komt er niet door in het gedrang.

Het is dus niet in te zien hoe de bestreden vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt voor de verzoekende partij, vooral niet nu deze blijkt te wonen boven een in de streek gekende feestzaal waar wekelijks diverse feesten plaatsvinden die toch ook geluids- en verkeersoverlast veroorzaken. Het is dan ook onbegrijpelijk dat de verzoekende partij daarover niet klaagt, maar wel een doordeweekse garage-uitbating bestrijdt;

2.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij hier nog aan toevoegt :

De verzoekende partij toont niet aan dat zij effectief het dakappartement huurt. De tussenkomende partij vermoedt dat de vordering enkel is ingesteld op verzoek van de n.v. SCHERRENS-CORTHALS maar dat de verzoekende partij zelf geen nadeel lijdt. De verzoekende partij zou een ambtenaar met een grote verantwoordelijkheid zijn doch zij specifieert dit niet.

Het is onbegrijpelijk dat zij dan in een appartement boven een feestzaal gaat wonen met al jarenlang uitzicht op een parking in plaats van een bos.

De verwijzing naar het zogenaamde zuid-zuidwestwaarts georiënteerde dakterras is een karikatuur van de werkelijkheid. De bestaande gebouwen zijn volledig naar de andere zijde gericht met een blinde belendende muur tegenover de op te richten aanbouw.

Het onderdeel inzake onveiligheid is niet relevant en overigens niet bewezen. Nachtelijke leveringen van auto's zijn er nooit geweest. Het nadeel van het visuele beeld van de op te richten constructie is onbewezen vermits er thans een blinde muur is. Het is vreemd dat de verzoekende partij meer nadeel meent te ondervinden van een constructie en een georganiseerde parking dan van de thans vergunde parking met een onbebouwd perceel en een blinde muur.

Er is geen moeilijk te herstellen nadeel vermits de huidige situatie een groter nadeel vormt voor de verzoekende partij. Deze laatste heeft het geding met andere bedoelingen dan een beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel ingesteld. De nadelen overschrijden de normale lasten van nabuurschap niet;

2.3. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.3.1. De bestreden milieuvergunning behelst geen nieuwe inrichting, of de hernieuwing van een bestaand bedrijf, doch een uitbreiding.

De betrokken garage-carrosseriewerkplaats werd vergund op 13 augustus 1992, en dit voor twintig jaar.

Deze vergunning blijkt niet te zijn aangevochten.

2.3.2. Het bestreden besluit verleent slechts een vergunning voor een uitbreiding van de inrichting met beperkte gevolgen qua hinder.

Het betreft concreet een bijkomende opslag van olie en brandbare vloeistoffen, een uitbreiding met 0,5 kW vermogen voor de verfspuitcabine, een overdekte ruimte om nieuwe wagens te laten leveren en te wassen, 8 hefbruggen, transformatoren en een verwarmings-installatie.

De vergunning heeft dezelfde einddatum als de lopende vergunning.

2.3.3. De aangevoerde nadelen zijn voor het grootste deel verbonden aan de tenuitvoerlegging van de met de bestreden vergunning corresponderende bouwvergunning en vloeien dus niet voort uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Die bouwvergunning werd bovendien geschorst door het arrest nr. 82.013, van 9 augustus 1999, van de Raad van State, gewezen op vordering van dezelfde verzoekster, zodat, gelet op artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), hoe dan ook de uitoefening van de daarmee gepaard gaande milieuvergunningsplichtige activiteiten opgeschort is.

2.3.4. De overige aangevoerde nadelen zijn hetzij hypothetisch, of minstens niet aannemelijk gemaakt (de gevreesde "gluurderspraktijken", brand- en ontploffingsgevaar, insijpelingsgevaar, verkeershinder), hetzij niet dermate ernstig dat zij niet gedurende het verloop van de annulatieprocedure moeten kunnen verdragen worden (enige rookhinder, geurhinder gepaard gaande met een vermogenstoename van de verfspuitinstallatie van amper 0,5 kW, waarvoor bovendien als bijzondere voorwaarde de plaatsing van een actief koolfilter werd opgelegd, en lawaaihinder, waarvoor als bijzondere voorwaarde

overigens werd opgelegd nachtelijke leveringen achter gesloten deuren te verrichten);

2.4. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. PHLIPS EN ZONEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien november 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **R. STEVENS.**